

[Bakholt]

gælder for ansatte, der er omfattet af kollektive overenskomster for tilsvarende arbejde, og om, at det bliver fastslået i en lovgivning. Vi ønsker, at kontrakter og aftaler, der indgås, skal være skriftlige med en præcisering af de vilkår, der gælder.

Der er selvfølgelig en lige linie fra nogle af de ting, vi har foreslået, over til de tryghedsreformforslag, vi har fremsat. Lønmodtagernes tryghed, som diskuteres i Folketinget i disse år og disse måneder, skal naturligvis også gælde for folk, der er ansat ved landbruget, og derfor er der også kommet nogle tanker ind om visse funktionærbestemmelser her. Der er en ganske klar lige og naturlig linie fra det forslag, vi havde til behandling her for nogle uger siden, og til dette her.

Vi er ikke spor i tvivl om, at hvis vi får en modernisering af medhjælperloven, vil det medvirke til, at de unge vil finde landbruget mere attraktivt som arbejdsplads, og det er nødvendigt, hvis vi skal have et moderne og et konkurrencedygtigt dansk landbrug.

Når hr. Glistrup siger, at dette forslag er Jeppe Aakjærdigtning fremført i Borgbjergtone, kan jeg kun betragte det som en ros. Jeg er en af dem, som godt kan lide Aakjærs digtning, og jeg har også meget tilovers for Borgbjerg, så jeg takker for complimenten, hr. Glistrup.

Jeg håber, at vi kan få ændret på disse ting, og jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til arbejdsministeren: Vil arbejdsministeren tage initiativ til, at der f. eks. bliver nedsat en arbejdsgruppe, som kan kigge på de nugældende bestemmelser i medhjælperlovene, hvis der kommer et sådant ønske fra de organisationer eller en af de organisationer, som er berørt af den lovgivning, der gælder på dette område?

Ejner Larsen (SF):

Jeg synes nok, det er flot, når arbejdsministeren siger, at så længe parterne ikke har dokumenteret et behov, føler han ingen anledning til at gøre noget. Det plejer man ikke at gøre.

Så vil jeg da godt lige spørge: Hvilke parter var det, der kom og bad om at få dyrtidsordningen afskaffet, hr. arbejdsminister? Eller var det et særtilfælde, at dyrtidsordningen blev afskaffet, uden at der blev dokumenteret et behov fra begge parter? Nå, det var det vist ikke, kan jeg se på arbejdsministeren.

Hvis man vil have flere eksempler, kan jeg f.eks. sige, at ifølge medhjælperloven er det sådan, at man kan få op til ½ times arbejde ud over normal arbejdstid med oprydning morgen og aften på sit arbejdssted. Kalder man det for særrettigheder, hr. arbejdsminister? Kalder man det særrettigheder, når de skal afskaffes?

Når hr. Jørgen Estrup siger, at det er organisationerne, han er imod, og ikke den enkelte, vil jeg godt sige til ham: Her er der netop et område, hvor lønmodtagernes organisationer står ret svagt, og her har vi, hr. Jørgen Estrup, resultatet af det!

Endelig vil jeg sige, at det, som jeg synes er værst i denne lov, er ansættelsesforholdet. Eksempelvis nævnte jeg unge piger på 18-20 år, der har set en annonce i en avis og har søgt ud på landet, fordi de troede, det var romantisk at komme ud og arbejde på landet. 14 dage efter kunne de ikke enes med landmanden, men han var på hjemmebane, han boede der, havde sin familie der og det hele. Han skulle nok holde ud, men de pågældende kunne simpelt hen ikke holde til det længere. Det kostede to måneders løn at forlade pladsen. Sådan er det, når man har fæstemål i 1988, og det synes jeg nok man bør tage med. Der er ingen beskyttelse.

Hr. Jørgen Estrup føler tilsyneladende ingen trang til at beskytte det enkelte menneske. Nu har jeg fremhævet, at der ikke var nogen, der gik til organisationen dér; det var enkelte mennesker, der var tale om. Jeg vil godt sige til de genstridige her, at enten så går I med til at modernisere den medhjælperlov nu, eller også bliver den, når vi får flertallet, afskaffet totalt! Så kan I vælge!

Formanden:

Man må som bekendt ikke tale direkte til medlemmerne.

Henrik Toft (V):

Som jeg også nævnte i mit første indlæg, er der mangel på medhjælpere, og hvis der er arbejdsgivere, der fæster folk sådan, som det blev nævnt af hr. Ejner Larsen her til sidst, og behandler deres medhjælpere på den måde, får de ingen. Sådan er det simpelt hen.

Og så kan jeg ikke lade være med at spørge ordføreren for forslagsstillerne: Er meningen med dette her at forringe forholdene for medhjælperne? Typisk er det jo sådan, at medhjæl-